

Történelmi parancs

Szülőfalumban tavaly három helyen is átkelőhelyet jelöltek ki, zebracsíkozást festettek a nagyutcán, hogy a növekvő gépjármű-forgalomban ezzel is elejét vegyék a baleseteknek. Erre a műveletre aztán került sor, hogy eltávolították a régi macskaköves útburkolatot, s újat, pormenteset varázsoltak helyére. Ostor-nyeles neonvilágítást szereltek fel kétoldalt, s csatornázták a községnek ezt a központi részét. A nagyobb üzletekre fénybetűket tettek, a járda és az úttest közötti szakaszt parkosították, hosszú sávban virágokat ültettek, amelyek egész nyáron át pompáznak.

Most kezdtek el a háromemeletes lakóház építését. Korábban már megépült az új kétszintes általános iskola, a gimnázium is új épületet kapott. Itt már évek óta valamit mindig fölavatnak: milyen nagy esemény volt a hidroglobus üzembe helyezése, az, hogy minden utcában új kutak kezdtek ontani a vizet. Vagy az önkiszolgáló bolt fölávátása. Az első hetekben az is végigjárta, aki nem akart vásárolni: egyszerűen csak gyönyörködött a csillogásában és azt mondták az emberek: ez éppen olyan, mint a városi üzletek.

Eppen olyan mint városon... Hányféle jelenségre mondhatjuk el ugyanezt? S az önkiszolgáló boltok, a kagylófoteles eszpereszók csillogása? A felszín mögött sokféle változás játszódik le éveinkben, amelyekre pontosan ráillik az „épp olyan, mint városon” kitétel. Biztos jövedelem, fizetés, a munka könnyebbé válása a technika térhódítása révén. Társadalombiztosítás, családi pótlék, nyugdíj és anyasági segély. Villany a házban és gáztűzhely. Többszobás, gangos házak és televízió. Nem más változott itt röpké néhány év alatt, mint maga az egész életforma. Hasonlóvá lett, közeledebb, s egyre közeledik a városi ember ugyancsak fejlődő életformájához.

Azt mondjuk, ma az öltözékéről már nem lehet felismerni a falusi embert, a paraszti foglalkozását. Nem ám, mert hiszen változáson megy át a mezőgazdasági munka egész jellege. Nincs már parasztság a szónak abban a régi értelmében, amikor ez a meghatározás az elmaradottságot, a szívósorító alázatosságot, a sötét kilátástalanságot jelentette. Az egyes családok állapota is jól mutatja ezt. Megszűnt a múlt és valami új kezdődött, amelyben a szülő és gyermek, férj és feleség kapcsolata az egyenlőségre alapozódik, nem a juss a döntő, a boldoguláshoz, hanem a szakma megszerzésének reális lehetősége, az elhelyezkedés, az emberhez méltó megélhetés mindenki számára nyitott távlata. Ez pedig magával hozta a városi divatnót, hogy milliók ébredtek emberi méltóságuk tudatára, s elkezdtek felemelt fejvel járni — mert ez a lényeg.

Könnyű lenne mindezt azzal elintézni, hogy a technika alkalmazásának köszönhetjük mindezt. Annak is. Az a körülmény, hogy az ipari eredetű nyersanyagok és berendezések növekvő mértékű betörése a gazdálkodásba lassan az egész mezőgazdaságban uralkodóvá teszi az ipari jellegű tevékenységet, természetesen kihát az emberek gondolkodására, kulturájának, igényeinek korszerűsödésére. A technikai haladásnak, az élet bármely területén mutatózó fejlődésének a mi viszonyaink között politikai feltétele van.

Ez a feltétel: a munkáshatalom. A sikerek forrása pedig a két nagy dolgozó osztály, a munkásosztály és a parasztság összefogása, szövetsége.

Van annyi tapasztalatunk, hogy nyugodtan elmondhatjuk; — a munkások és parasztsók összefogása nélkül, ma nem tartanánk ott ahol tartunk, ezek a szép új világunkat megalapozó békés építőmunka éveit nem következt volna el. A munkásosztály segítségére nélkül a parasztság sorskérdései nem nyertek volna megoldást semmiképpen. Amint azt Fehér Lajos elvtárs, miniszterelnök-helyettes, a Termelőszövetkezetek I. Országos Kongresszusán elmondott beszédében megállapította: „A magyar történelem kézzel foghatóan példázta, hogy a parasztság leghűségesebb barátja, érdekeinek legkövetkeztesebb képviselője a munkásosztály. A marxizmus—leninizmus eszméi és a kommunista párt által vezetett ipari munkásság az az egyetlen erő, amely képes a dolgozó osztályok javára fordítani a történelem menetét”.

Most, hogy végleg javunkra fordult a történelem, elmondhatjuk, hogy a parasztság is mindent megtehet az ország fejlődése érdekében. Tudott dolog, amennyire a parasztságnak szüksége van a munkásosztály állandó és sokoldalú segítségére, ugyanúgy a munkásság és általában a városi lakosság nem lehet meg a parasztság cselekvő támogatása nélkül. Ezt általában is igaznak ismerjük, hát még ha jobban belegondolunk: a két osztály kapcsolata az élet minden területén érvényes, közös gazdasági érdek is. A parasztságnak létérdeke, hogy fejlődjen az ipari termelés, hiszen enélkül nem korszerűsödhet a mezőgazdaság, amely az ipar egyik legjelentősebb „megrendelője”. Ugyanakkor azonban az ipar sem lehet meg a fejlődő mezőgazdasági termelés nélkül.

Nyugodtan elmondhatjuk tehát, hogy az egymásrataltságot tényét a nap minden órájában látjuk és érezzük, erről tudomás nem venni lehetetlen. Ugyiszintén felismerhető mindebből az érdekek teljes azonosága is. Ezért van igazuk azoknak, akik azt mondják, hogy a két osztály összefogása, a kölcsönös támogatás politikája történelmi parancs.

KOVÁCS IMRE

Jobb minőségű rizst ígérnek a gazdaságok

Terjednek az új hazai fajták

Hazánk fontos rizstermelő vidéke az Alföld dél-tiszántúli része. Csongrád és Békés megyében a Tisza és a Körös mentén mintegy hétezer holdat foglal el az idén a vízi gabona. A kezdetben gyengén fejlődő növényre a huzamos ideje tartó száraz, meleg időjárás kedvezően hatott s most már szép fejlettek a kalászkok.

Ez az év az első, amikor az új, hazai nemesítésű fajtákat, a Szarvason nemesített Kákai 203-as és 162-es rizst nagyobb területen ve-

tették, mint a külföldről származókat. A múlt évi tapasztalatok alapján szívesen foglalkoznak ezeknek a termelésével a gazdaságok, mert — bár valamivel hosszabb tenyészidejük — termésük nagyobb szemű, jobb minőségű. Előnyös tulajdonságuk még a Kákai fajtáknak az is, hogy géppel jól arathatók, csépelhetők, a szempergési veszteség egészen minimális. A két megye állami gazdaságaiban negyven százalékosra tervezték a gépi betakarítást. Hat jugoszláv Zmaj—Kondor tí-

pusú korszerű rizskombájntrá várnak, amelyek a mély, sáros talajokon is biztonságosan dolgoznak. Ezenkívül szovjet rendre vágó gépeket is munkába állítanak, s a learatott termést rendfelszédővel ellátott gabonakombájnokkal csépelik. A különböző gépi berendezések zavartalan munkáját jól szervezett növényvédelemmel készítették elő. A repülőgépes növényvédelmi szolgálat brigádjai kétszeri permetezéssel pusztították ki a rizskalickák káros vízi gyömnövényeit.

DÉL-MAGYARORSZÁG

VILÁG PROLETARJAI, EGYESÜLJETEK!

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

57. évfolyam, 188. szám

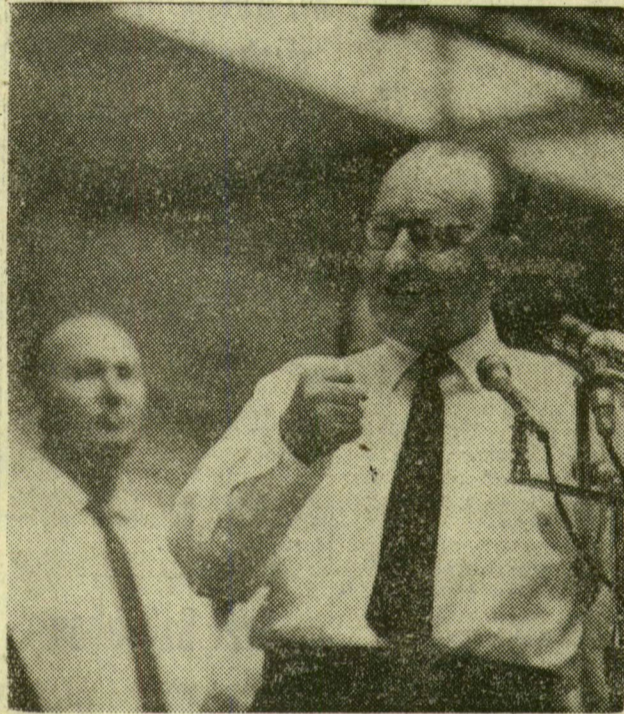
Ára: 50 fillér

Péntek, 1967. augusztus 11.

Kádár János elvtárs Fejér megyei dolgozók körében

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, Fejér megyei körútja során csütörtökön délelőtt Tóth Mátyásnak, a Központi Bizottság osztályvezetőjének, Darvasi Istvánnak, a KB osztályvezető-helyettesének társaságában a csaknem 20 ezer holdon gazdálkodó Agárdi Állami Gazdaságot kereste fel. A látogatásra elkísérte Herczeg Károly, a megyei pártbizottság első titkára, dr. Tapolczai Jenő, a megyei tanács végrehajtó bizottságának elnöke, a Központi Bizottság tagjai.

A tanácsteremben Vánca Jenő, a gazdaság igazgatója ismertette a mintegy 1600 dolgozót foglalkoztató gazdaság termelési eredményeit, természeti adottságait, fejlesztési terveit. A tájékoztató után Kádár János felkereste a gazdaság több részlegét, járt a vegyszereken kezelt kukoricatábláknál, megnézte a több mint 300 holdas újtelepítésű szőlőt és a jánosmajori húscsirke-nevelőtelepet, ahol

Székesfehérvár dolgozói a televíziógyárban tartott nagygyűlésen halgatták meg Kádár János beszédét

A nagygyűlés előtt munkásokkal és műszakiakkal találkozott a Központi Bizottság első titkára. Képlépkén: A VTRGY tv-szerelőjében Schiller Jánosnéval beszélget

egyszerre mintegy negyedmillió csirkét gondoznak.

Deután a magyar alumíniumipar egyik nagyfontosságú üzemében, a Székesfehérvári Könnyűféműben folytatódott a program. Kalmár Dezső, a székesfehérvári városi pártbizottság első titkára, Juhász János, a vállalat igazgatója, Borbás Sándor, a gyári pártbizottság titkára és Schipbert László főmérnök üdvözölte a párt Központi Bizottságának első titkárát. A vállalat igazgatója részletesen ismertette a gyár mun-

káskollektívájának tevékenységét, termelési eredményeit és a fejlesztési terveket.

MHS helyett MHSZ

Ülésezett az MHS megyei elnöksége

Az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottsága, a megyei tanács, a szegedi m. j. városi tanács, továbbá a tömegszervezetek és a fegyveres testületek képviselőinek jelenlétében tegnap ülésezett Szegeden az MHS Csongrád megyei elnöksége. Jánoska Gergely alezredes, a szövetség országos intéző bizottságának tagja, megyei elnök ismertette a Minisztertanács augusztus 3-i határozatát az MHS helyzetéről és megszűnéséről, valamint a Magyar Honvédelmi Szövetség létrehozásáról.

Megállapította, hogy az MHS fennállásának éveiben nagy népszerűsége tett szert, jelentősen hozzájárult a honvédelmi feladatok megvalósításához, évről évre nagyobb tömegeket mozgósított részint a katonai előképzésben, másrészt pedig a különböző klubokban, szakkörökben, nem utolsósorban a tömeges honvédelmi rendezvényeken. Elismerését fejezte ki ezért a

szövetség vezetőinek, tagjainak, aktivistáinak. Egyben arról is tájékoztatta a résztvevőket, hogy az MHS szervei, szervezetei, klubjai, szakkörei tovább dolgoznak, programjuk, tervük érvényes. Az új szövetség fokozatosan veszi majd át az MHS szerepét azzal a céllal, hogy a honvédelmi nevelés, a katonai elő- és utóképzés színvonalának emelését elősegítse.

Az elnökségi ülés a tájékoztató alapján határozott arról, hogy az MHS járási, városi, községi szervei, szervezetei a következő hetekben elnökségi üléseken, illetve taggyűléseken ismeressék a Minisztertanács határozatát.

Végül az elnökség jóváhagyta a megyei intéző bizottság döntését, amelynek értelmében Hegedűs Lászlót, a szövetség megyei elnökhelyettesi tisztsége alól felmentették és kinevezték az MHS megyei szervezőjének.

Kapunyitás előtt a mezőgazdasági kiállításon

Nagy iramban készül, s napról-napra csinosodik a 66. Országos Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár területe. Több mint másfél ezer főnyi technikus- és munkásgárda dolgozik a bemutatótereken, pavilonokban és a kertészeti mintaparellákon. Sürget az idő: két hét múlva, augusztus 25-én ünnepélyes kapunyitás.

Dr. Kádár Ödön, a kiállítási iroda sajtófőnöke tájékoztatóan elmondta, hogy az idei kiállításon 35 önálló cég, vállalat, intézmény bemutatója tekinthető meg. A növénytermesztési bemutatókon 212 állami gazdaság, illetve termelőszövetkezet, a kertészeti bemutatókon pedig 169 gazdaság vesz részt.

A külföldi kiállítók minden korábbinál nagyobb számban szerepelnek: az idén kilenc nyugati országból 73 cég jelentkezett. A baráti országok mezőgazdaságát, illetve mezőgazdasági iparát a bolgár Agromas, a csehszlovák Motokov, az NDK Transportmaschinen cég, valamint a szovjet Exportles külkereskedelmi vállalat képviseli.

A kiállítás iránti élénk érdeklődésre jellemző, hogy eddig hatvan különvonatot és többszáz különautóbuszjáratot foglaltak le a látogatók gyors és kényelmes szállítására.

Új szerződéses formák az exportban

A Gazdasági Bizottság határozata alapján a külkereskedelmi miniszter most megjelent utasításában megjelölte azoknak az árucsoportoknak, termékeknek, illetve tevékenységeknek a körét, amelyeknél a saját számlás elszámolási rendszert fenntarthatják. Saját számlára vásárolhatják a külkereskedelmi vállalatok például azokat a termékeket, amelyek viszonylag kis mennyiségben exportálhatók és kollektívákban széles áruválaszték szükséges. Fenntartható az eddigi elszámolási rendszer akkor is, ha az üzem készletmennyisége olyan csekély hányada kerül exportra, hogy a termelőnek nem számottevő a közös érdek megteremtése.

Az új gazdaságirányítási rendszer bevezetését követően, tehát a jövő évben, a Külkereskedelmi Minisztériumhoz tartozó vállalatok exportjának várhatóan csupán 10—12 százaléka, az importnak pedig 4 százaléka bonyolódik majd le saját számlás elszámolás szerint. Ez egyben azt jelenti, hogy az árucseré-forgalom túlnyomó részénél az újszerű, a közös gazdasági érdekeltségen alapuló kapcsolatok érvényesülnek.

A külkereskedelmi és az ipari vállalatok megkezdtek az új elszámolási formák kialakítására irányuló tárgyalásokat, szerződésköteket, hogy a jövőben már export-import feladataik többségéről együttesen vállalhassanak gazdasági felelősséget és ennek megfelelően az eredményekből közösen részesedhessenek. (MTI)